

UCHWAŁA Nr 538 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1955 r.

w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i doskonalenia produkcji, realizowania projektów racjonalizatorskich oraz uruchomienia produkcji ubocznej artykułów powszechnego użytku.

W celu stworzenia dla państwowych przedsiębiorstw szerszych możliwości i dogodnych warunków realizowania niektórych drobnych inwestycji Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W trybie niniejszej uchwały mogą być realizowane drobne inwestycje nie objęte limitami planu inwestycyjnego, których całkowity koszt jednostkowy nie przekracza kwoty 100 tysięcy złotych, a które polegają na:

- 1) mechanizacji procesów produkcyjnych,
- 2) doskonaleniu technologii produkcji,
- 3) realizowaniu projektów racjonalizatorskich,
- 4) uruchomieniu produkcji ubocznej artykułów powszechnego spożycia.

2. Inwestycje, o których mowa w ust. 1, zalicza się do odrębnej kategorii inwestycji pozalimitowych i nie mają wobec nich zastosowania przepisy uchwały nr 246 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1953 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-36, poz. 452) oraz instrukcji o inwestycjach pozalimitowych, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 28 maja 1953 r. (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-58, poz. 737 i z 1954 r. Nr A-77, poz. 911).

§ 2. Inwestycje określone w § 1 ust. 1 mogą być realizowane wyłącznie przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) wykonane roboty lub dokonane zakupy powinny dać w przeciągu roku od ich wykonania określony efekt gospodarczy lub użytkowy, powodujący obniżenie kosztów własnych i poprawę wyników finansowych w wysokości równej co najmniej wartości dokonanego nakładu;
- 2) planowane roboty i zakupy powinny być wykonane w okresie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia sporządzonego dla nich planu rzeczowo-finansowego; w wyjątkowych uzasadnionych gospodarczo przypadkach okres ten może być przedłużony za zgodą jednostki nadrzędnej do 6 miesięcy.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo sporządza plan rzeczowo-finansowy zamierzonych inwestycji na podstawie protokołu sporządzonego przez specjalnie powołaną komisję ustalającą uzasadnienie techniczne i ekonomiczno-finansowe zamierzonej inwestycji.

2. Plany rzeczowo-finansowe zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa. Zatwierdzony plan rzeczowo-finansowy wraz z protokołem, o którym mowa w ust. 1, jest podstawą do ubiegania się o kredyt bankowy na finansowanie objętych planem inwestycji oraz — po przyznaniu tego kredytu — jest podstawą do rozpoczęcia robót i dokonywania zakupów.

§ 4. Inwestycje polegające na robotach powinny być wykonywane w zasadzie systemem gospodarczym. W razie konieczności dopuszcza się jednak możliwość realizowania ich również systemem zleceńowym.

§ 5. 1. Finansowanie inwestycji realizowanych w trybie niniejszej uchwały dokonywane jest z krótkoterminowego kredytu bankowego udzielanego przez banki finansujące działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw.

2. Kredyt, o którym mowa w ust. 1, jest udzielany do wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie przekraczających kwot zaplanowanych w zatwierdzonym planie rzeczowo-finansowym.

3. Kredyt może być wykorzystywany w okresie przewidzianym na wykonywanie robót i zakupów, z tym że termin jego spłaty upływa po 12 miesiącach licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło oddanie inwestycji do eksploatacji, nie później jednak niż po 12 miesiącach od planowanego terminu wykonania inwestycji.

4. Oprocentowanie kredytu, o którym mowa w ust. 3, wynosi 2% w stosunku rocznym.

§ 6. 1. Źródłem spłaty kredytu bankowego na finansowanie inwestycji realizowanych w trybie niniejszej uchwały jest w zasadzie ponadplanowy zysk przedsiębiorstwa, osiągnięty w wyniku tych inwestycji.

2. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo zysku ponadplanowego lub osiągnięcia go w wysokości nie wystarczającej, różnica podlega spisaniu z funduszu statutowego.

§ 7. Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów ustali szczegółowe zasady sporządzania i zatwierdzania planów rzeczowo-finansowych, zasady finansowania inwestycji realizowanych w trybie niniejszej uchwały, księgowego ich ujęcia i wykazywania w sprawozdawczości finansowej oraz określi dla poszczególnych kategorii przedsiębiorstw kwoty graniczne, do

których wysokości przedsiębiorstwa mogą realizować inwestycje na podstawie niniejszej uchwały. Ustala się, że górna granica, do której wolno realizować inwestycje w trybie niniejszej uchwały, nie może bez zgody Ministra Finansów przekroczyć 500 tysięcy złotych na przedsiębiorstwo w okresie roku kalendarzowego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz